

om. Disse lande går efter magt, og så kan det ikke lade sig gøre, for vi kan ikke på én gang have et Kerneuropa bygget op omkring unions- og forbundsstatsperspektivet og så samtidig få alle europæiske lande med på lige fod. Enhver kan jo på forhånd indse, at det ikke kan lade sig gøre.

Enten indbyder man alle de europæiske lande inklusive, som hr. Ove Fich også var inde på, Ukraine og Rusland til at deltage i et fællesskab, eller også accepterer man den udvikling, som nu er i gang, hvor det bliver Kerneuropa, der kommer til at danne bestyrelse, og de andre uden for-lande, der kommer til at sidde og klamre sig til bordkanten uden at have noget at skulle have sagt.

Så synes jeg, det er bedre, at vi tager konsekvensen og melder til Frankrig og Tyskland, at så er det deres union, det er ikke vores union, og så siger vi farvel og tak. Det synes jeg egentlig var en flottere og mere værdig måde at gå ind i debatten på. Vi kan jo ikke tvinge det tyske socialdemokrati til at have en anden opfattelse, men vi kan til gengæld træffe vores selvstændige valg her i Danmark.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Hellere ingen udvidelse end en udvidelse, der deler Europa. Sådan sagde hr. Keld Albrechtsen, og det leder mig til spørgsmålet: Hvad er så en tilstrækkelig udvidelse for hr. Keld Albrechtsen? Hvilke lande skal med? Skal det være de elleve ansøgerlande, Rusland, Ukraine, Balkanlandene? Hvad er grænsen? Hvor mange skal der til, før hr. Keld Albrechtsen en dag vil sige ja til en udvidelse af EU? Jeg vil gerne have, at hr. Keld Albrechtsen giver et svar, der ligger inden for realismens rammer, men jeg vil meget gerne høre det svar.

Jeg er i øvrigt lidt overrasket over, at hr. Keld Albrechtsen ikke vil lukke de fattige lande ind i de riges klub. Jeg har tit hørt, at det skulle være et problem, men jeg havde ikke troet, at et parti, som siger, at de er til venstre for midten, ville indtage denne holdning.

Det andet spørgsmål, jeg har, er: Sæt nu hr. Keld Albrechtsen ikke får sin vilje, og det lykkes for den danske regering at komme igennem med forhandlinger, som betyder, at vi om nogle få år står i en situation, hvor vi skal ratificere optagelsen af nogle af de central- og østeuropæiske lande. Vil Enhedslisten så stemme for eller imod ratifikationen af optagelsen?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan sige som svar til hr. Fich, at med den politik, som Frankrig og Tyskland i dag fører, og hvor deres hovedmålsætning er at opbygge en stadig snævrere union og samle magten i kernen af EU, kan det ikke lade sig gøre samtidig at skabe et helt Europa. Derfor er strategien med en udvidelse af EU i dag en forkert politik, som ikke kan lade sig gøre, i hvert fald ikke, hvis man vil fastholde ideen om et helt og udelte Europa, og derfor må man vælge en anden vej.

Det er derfor, Enhedslisten foreslår, at man så helt dropper udvidelsesforhandlingerne, da de nu er kørt i vasken, og i stedet indbyder alle de europæiske lande, og – for at besvare hr. Ove Fichs spørgsmål om hvilke lande – det vil sige også Rusland og Ukraine, til et samarbejde om samhandel, miljø og økonomisk udligning til de fattigste lande, hvor behovet er størst, og ikke som EU-Kommissionen, der vil give dem, der har mindst problemer, de fleste penge.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes, hr. Albrechtsen havde nogle rigtige betragtninger om modsætningen mellem, at der skabes en union og en udvidelse af EU. Det er en modsætning mellem det, man kalder integration i bredden og i dybden. Der ligger en helt klar modsætning her.

Jeg er også enig i, at der hos mange europæiske partier og stærke politiske kræfter ligger reelle ønsker om at få en union i en forstand, som vi ikke kan lide her i Danmark. Men jeg vil spørge hr. Albrechtsen, om man ikke godt kunne vende det om og sige, at hvis vi får udvidelsen så hurtigt som muligt, er det den mest sikre forhindring for, at unionsudviklingen kommer i gang i EU.

Hvis vi sætter en dagsorden, som siger, at udvidelsen er det vigtigste, og at integrationen i bredden er den vigtigste, vel vidende at hvis vi får så mange nye lande med, bliver Oscar Lafontaines og andres ideer i realiteten luftkasteller, der ikke har nogen mulighed for at blive realiseret, kunne det så ikke være et argument for Enhedslisten for at støtte en udvidelse i stedet for at gå imod den?

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Er det forbigået hr. Keld Albrechtsens opmærksomhed, at EU faktisk har partnerskabsaftaler